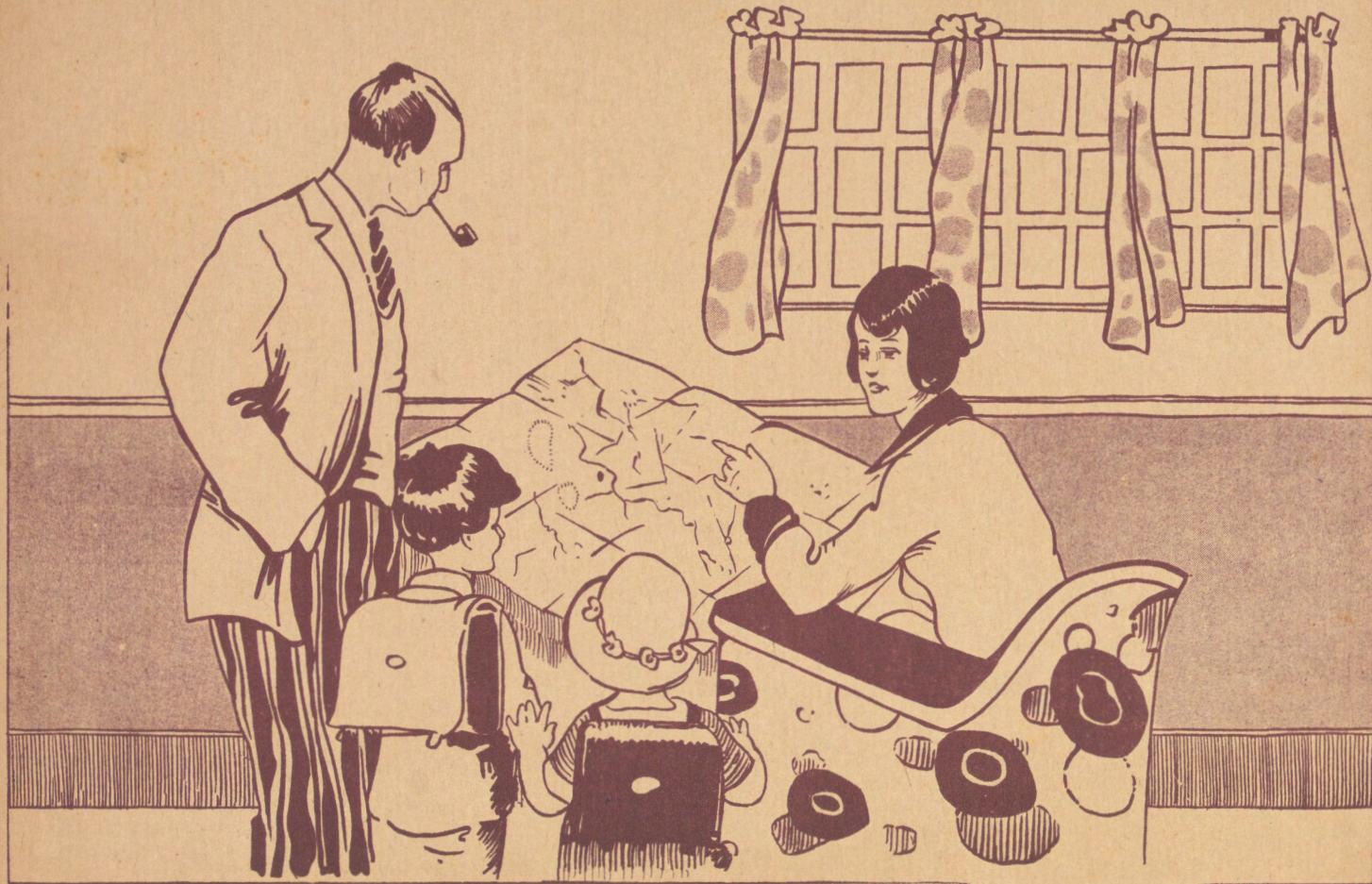
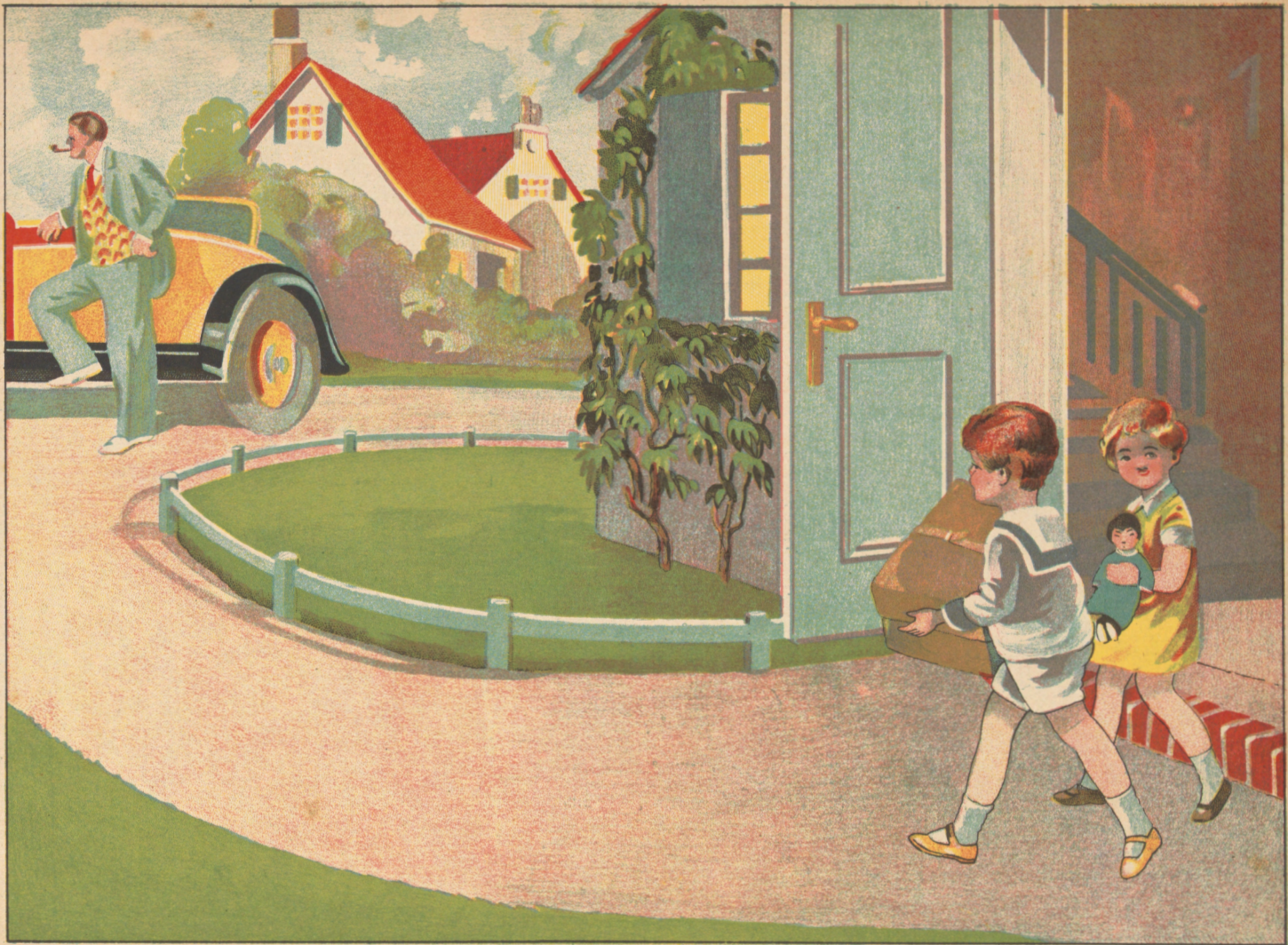

**BUITEN! WAAR DE VOGELS
= FLUITEN**

X X <
0214
De vakantie was gekomen, moeder had een pracht idee.
Laten wij en paar dagen uitgaan, nemen we de kinders mee.

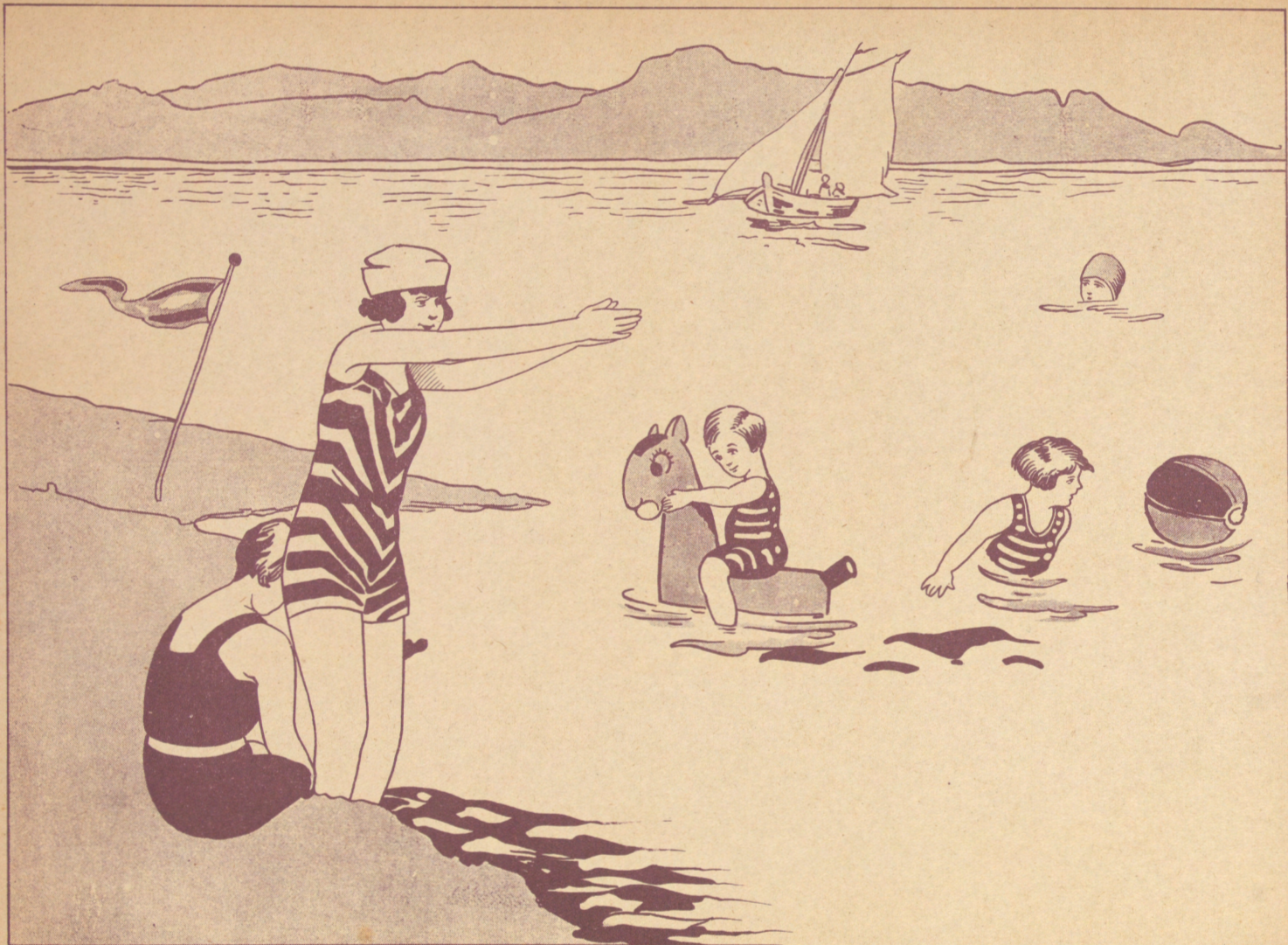

Na hun ingespannen leeren, en het blokken op de school,
mogen zij wel een verzetje, en wat uitgelaten jool.

Gaarne helpen zij aan het pakken.
Alles gaat de auto in.

Doozen vol met lekkers, speelgoed.
Dat maakt al een goede zin.

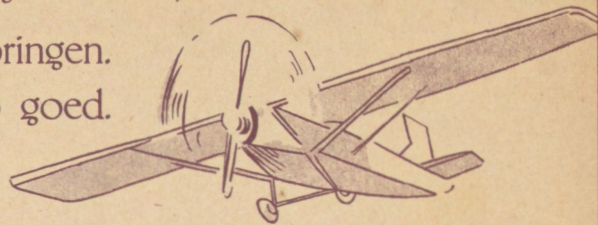

Aan het meer is 't zwemmen, baden,
spelen met de waterval.

Spelevaren in een bootje,
rusten — en 'k weet niet wat al.

Heerlijk is het in de bergen.
Tintling geeft 't in je bloed.

Blijde lust tot spelen, springen.
't Doet je lichaam o, zoo goed.

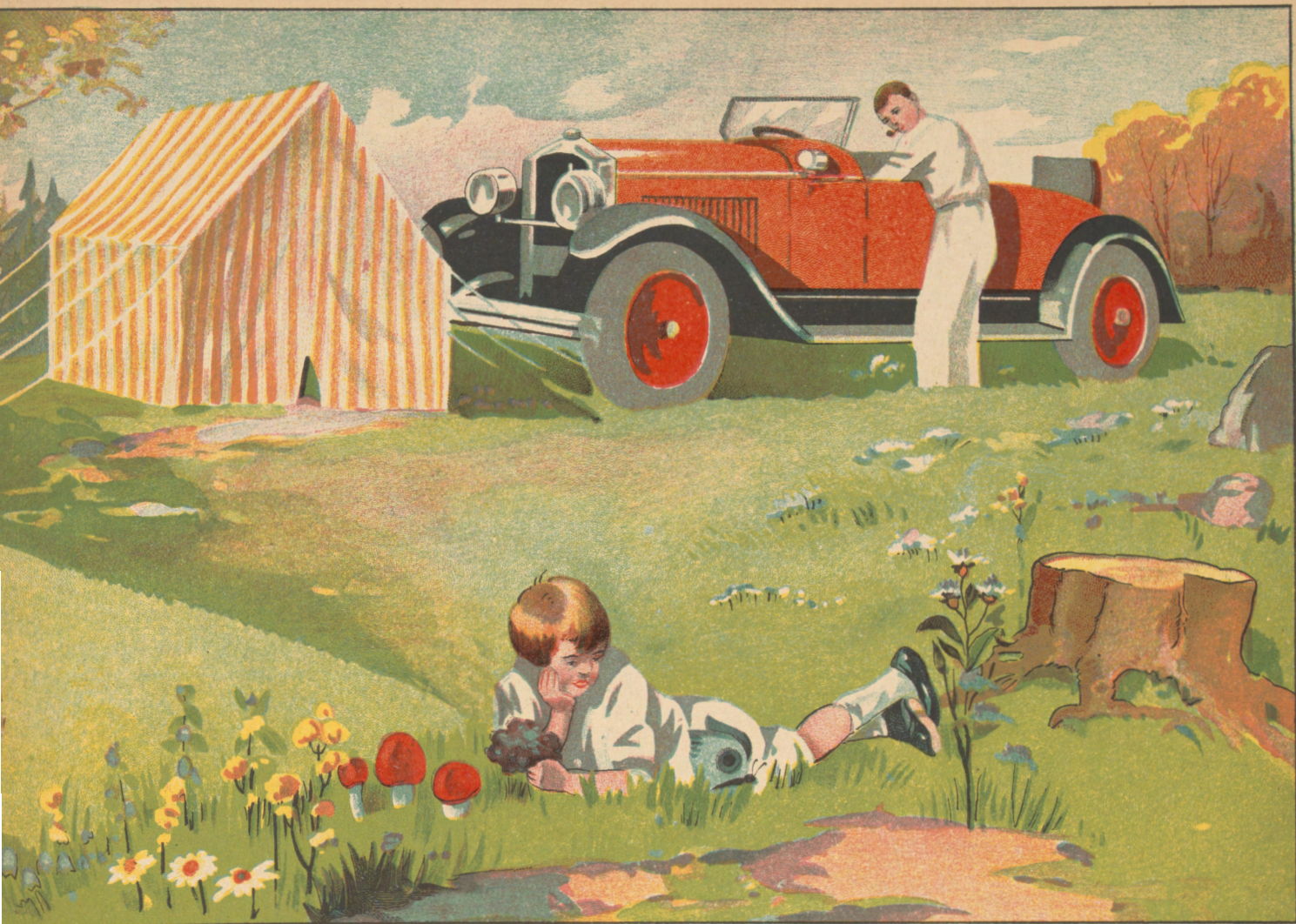
Vliegen doen gewoon de uren,
net gelijk een vliegmachien.

Sneller nog wel dan de spoortrein,
die we hier nog even zien.

Vader is een tent gaan maken
Waar het bedje wordt gespreid

In het sappig jonge weigroen,
hebben de anderen zich geveleid.

Vrolijk kijken de Magrieten.
Paddestoelen staan er, groot

en de zon stooft al de wangen,
net als 'n bellefleur zoo rood.

Flug de tafel nu gaan dekken.
Moeder steekt de primus aan,
'wijl de meisjes, liedjes zingend,
samen in een kring gaan staan.

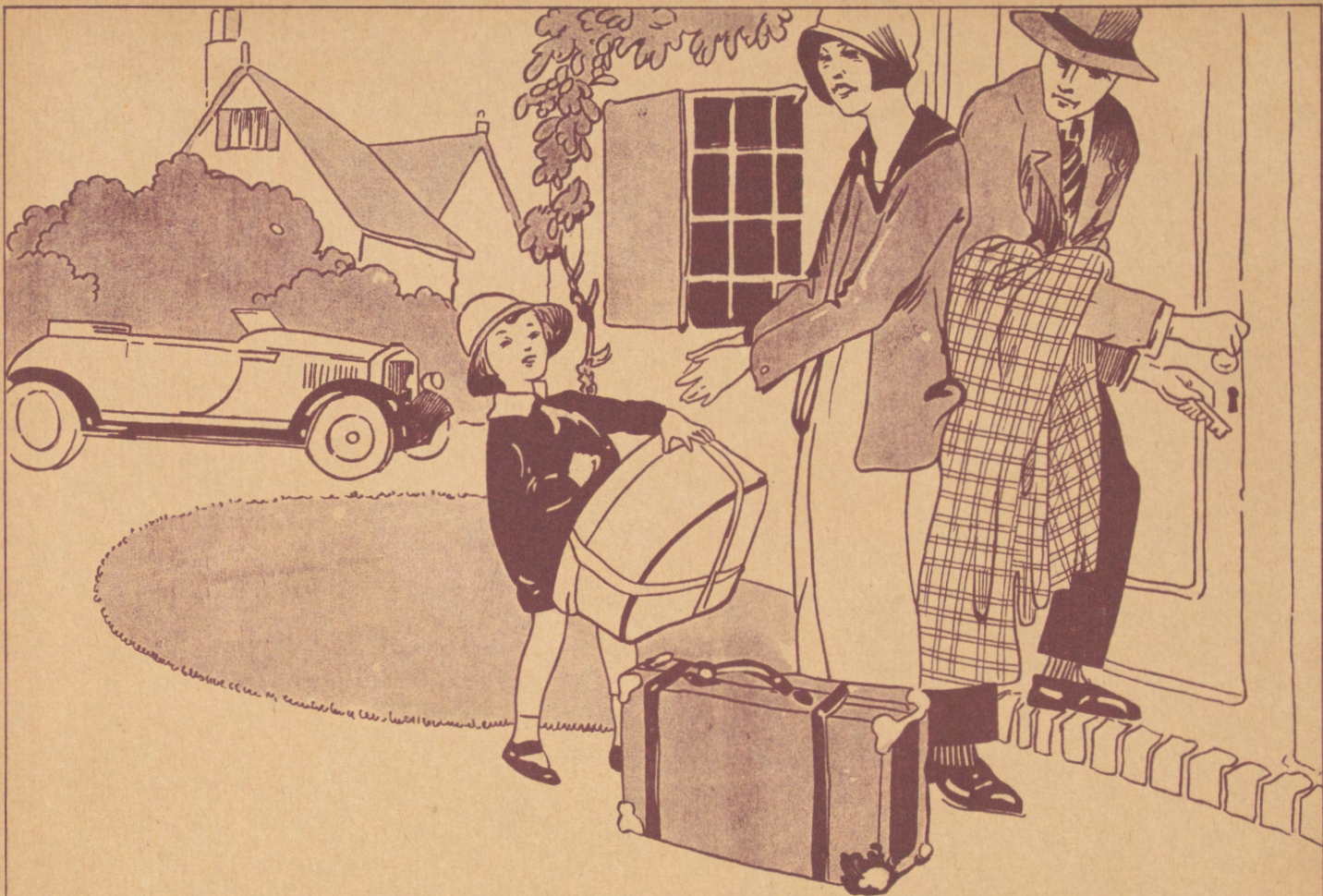

Hans en Liesje dragen water, zonder morsen, heusch 't is waar.
Als je 't soms niet wilt gelooven, zoekt gerust de spatten maar.

Eind'lijk breekt het somber uurtje
van het scheiden dan weer aan.

Moeten zij weer in de wagen,
naar de stad en huis toe gaan.

Bruin gebrand, vroolijk en stevig,
komen ze terug, tevree.

Dragend frissche kracht, gezondheid
voor den tijd van werken mee.

